

Jan Adam Gallina a Cítoliby

V letošním roce uplyne **300 let od narození** významného českého hudebního skladatele a kapelníka Jana Adama Galliny (*13. 12. 1724, Cítoliby – †5. 1. 1773, Cítoliby), který působil v Cítolibech na panství hraběte Arnošta Karla Pachty jako zámecký písař a později jako kapelník zámecké kapely.

„Rod Gallinů je nerozlučně spjat s historií lounského kraje. Jeho příslušníci působili jako kantoři, varhaníci, duchovní, lékaři i jako vrchnostenská úředníci. Jan Adam se narodil do bohaté rodiny.

Jakkoliv je to nečekané, tak jeho otec, cítolibský kantor Martin Antonín Gallina (1682–1730), patřil k nejbohatším lidem v Lounech.“¹

Martin Antonín Gallina byl předchůdcem cítolibského kantora Václava Jana Kopřivy a jeho syn Jan Adam se stal Kopřivovým nejstarším žákem. Po absolvování Kopřivovy cítolibské školy studoval Jan Adam v Praze u Františka Ignáce Tůmy. Po návratu do Cítolib byl zaměstnán jako zámecký písař a později jako kapelník zámecké kapely, kterou vedl až do konce života. Jako skladatel psal především instrumentální hudbu, kterou mohl uplatnit v zámecké kapele. Za zmínku stojí jeho symfonie, které jsou zajímavé tím, že jsou čtyřvěté s menuetem.²

„Jan Adam Gallina samozřejmě netvořil izolovaně; udržoval kontakty zejména s pražským hudebním centrem a přátelil se s předními českými hudebníky.“³

„V archivu hraběte Jana Josefa Pachty se dochovalo pět symfonií raně klasicistního rázu a *Aria in Dis*. Gallinovi je rovněž připisována anonymní *Aria in C* z cítolibského kůru. Skladby jsou dnes uloženy v Národním muzeu.“⁴

Jan Adam Gallina zemřel v Cítolibech v době epidemie skvrnitého tyfu.⁵

¹ Wikipedie: Otevřená encyklopedie: *Jan Adam Gallina* [online]. c2024 [citováno 17. 11. 2024].

Dostupné z : https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Jan_Adam_Gallina&oldid=24147084 .

² OSTRÝ, František. *Čeští kantoři a Jakub Jan Ryba* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2015. s.10.

Dostupné z:<https://www.ped.muni.cz/wmus/studium/elearning/kantori/kantori.pdf> .

³ ROEDL, Bohumír, BORL, Zdeněk a PARKMANOVÁ, Eva. *Cítoliby*. Louny: Digon, 2019. s. 86.

⁴ Wikipedie: Otevřená encyklopedie: *Jan Adam Gallina* [online]. c2024 [citováno 17. 11. 2024].

⁵ Tamtéž.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • **Prosinec 2024** • Ročník 17 • Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.“
(Žalm 128,1)

Aktuálně

PŮL HODINY před každou mší svatou začínáme společnou modlitbu **Růžence za farnost a farníky**.

KAŽDOU STŘEDU v prosinci se koná **od 10:00 mše svatá v Domově pro seniory U Pramene Louny**.

VE ČTVRTEK 5. prosince 2024 od 18:30 proběhne **setkání farní rady**.

V SOBOTU 7. prosince 2024 od 16:00 můžete navštívit **adventní koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Opočně**. Vystoupí sopranistka Pavlína Seníč a její hosté Valérie Zawadská (recitace) a Vjačeslav Grochovskij (klavír).

V NEDĚLI 8. prosince 2024 po mši svaté Vás zveme na **farní „kafíčko“**.

V SOBOTU 21. prosince 2024 od 17:00 můžete navštívit **koncert v děkanském kostele sv. Mikuláše v Lounech**. Vystoupí pěvecký sbor **HARMONIE** v pořadu **Vánoce s cítolibskými mistry** – Václav Jan Kopřiva: Missa pastoralis in D „Nouze již odešla, velká radost jest k nám přišla“ pro sóla, sbor, orchestr a varhany.

BĚHEM prosince můžete zavítat do **Oblastního muzea v Lounech**, kde je instalována zajímavá putovní výstava **Středověké venkovské kostely okresu Louny** a zároveň můžete zhlédnout výstavu betlémů **Pojďme všichni k jesličkám...**

V SOBOTU 21. prosince 2024 od 9:00 prosíme všechny farníky a farnice o **pomoc při vánoční výzdobě děkanského kostela sv. Mikuláše v Lounech**.

Přehled adventních bohoslužeb

1. 12. 2024 1. NEDĚLE ADVENTNÍ
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech
– Mše svatá pro děti v 10:15.
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Kostel sv. Mikuláše v Orasicích – Poutní mše svatá v 14:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.

KAŽDOU STŘEDU v adventní době (4.12., 11.12. a 18.12.) od 6:30 bude sloužena Rorátní mše svatá v děkanském kostele sv. Mikuláše v Lounech. Po mši bude na faře připraveno malé občerstvení (káva, čaj, ...).

5. 12. 2024 PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
8. 12. 2024 2. NEDĚLE ADVENTNÍ
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Po mši svaté přijde Mikuláš s nadílkou pro všechny hodné děti.
15. 12. 2024 3. NEDĚLE ADVENTNÍ
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel Stětí sv. Jana Křtitele v Libčevsi – Mše svatá ve 13:00.
22. 12. 2024 4. NEDĚLE ADVENTNÍ
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Skauti předají při mši svaté Betlémské světlo.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.

Přehled vánočních bohoslužeb

24. 12. 2024 VÁNOČNÍ MŠE SVATÁ PRO RODINY S DĚTMI
Kostel sv. Vavřince v Černčicích v 16:00.
VÁNOČNÍ VIGILIE
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech ve 22:00.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
Ve 23:00 zpívání koled, ve 23:30 bohoslužba slova.
25. 12. 2024 **SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jakuba v Cítolibeč – Mše svatá v 11:00.
26. 12. 2024 SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Sbírka pro bohoslovce: „Svatoštěpánská koleda“.
Kostel sv. Markéty v Kroučové – Mše svatá ve 11:00.
27. 12. 2024 SVÁTEK SV. JANA, APOŠTOLA A EVANGELISTY
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
29. 12. 2024 SVÁTEK SVATÉ RODINY
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Obnovení manželských slibů.
31. 12. 2024 MŠE SVATÁ NA PODĚKOVÁNÍ ZA UPLYNULÝ ROK 2024
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:00.
1. 1. 2025 **SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jakuba v Cítolibeč – Mše svatá v 11:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Ročově
– První poutní mše svatá ve 14:30.

Papežova polední promluva o Svaté rodině

Část promluvy papeže Františka 31. prosince 2023

(...) Co to říká našim rodinám, tento způsob života, příběh Svaté rodiny, chudé, obtížené, s velkými bolestmi? Říká nám to něco velmi krásného: Bůh, o němž si často myslíme, že je mimo problémy, přišel, aby obýval náš život s jeho problémy. Zachránil nás tímto způsobem: nepřišel jako dospělý, ale jako velmi malé dítě; žil v rodině, syn matky a otce; strávil v ní většinu svého času, rostl, učil se, v životě tvořeném každodenností, skrytostí a tichem. A nevyhýbal se těžkostem, naopak, vybral si rodinu, rodinu „zkušenou v utrpení“, a říká našim rodinám: „Pokud se ocitnete v těžkostech, vím, co cítíte, zažil jsem to: moje matka, můj otec a já jsme to zažili, abych to řekl i vaší rodině: nejste sami!“.

Josef a Maria „žasli nad tím, co se o Ježíši říká“ (srov. Lk 2,33), protože je nenapadlo, že to říká starý Simeon a prorokyně Anna. Byli udiveni. A u toho se chci dnes zastavit: u schopnosti žasnout. Schopnost žasnout je tajemstvím toho, jak dobře vycházet v rodině. Nezvyknout si na všednost věcí. Umět především žasnout nad Bohem, který nás provází. A pak se nechat ohromit v rodině. Myslím, že je dobré ve vztahu svého partnera vzít například večer za ruku a podívat se mu na pár okamžiků s něhou do očí: údiv vás vede k němu, vždycky. Něha v manželství je krásná. A pak žasnout nad zázrakem života, nad dětmi, najít si čas si s nimi hrát a naslouchat jim. Ptám se vás, otcové a matky: najdete si čas na hraní se svými dětmi? Vzít je na procházku? Včera jsem s někým telefonoval a zeptal jsem se: „Kde jsi?“ – „Jsem na náměstí, vzal jsem děti na procházku.“ To je krásné otcovství a mateřství. A pak žasnutí nad moudrostí prarodičů. Tolikrát prarodiče vyrazujeme ze života. Ne, prarodiče jsou zdrojem moudrosti. Učíme se žasnout nad moudrostí prarodičů, nad jejich historií. Prarodiče vracejí životu to podstatné. A nakonec žasnout nad vlastním příběhem lásky – každý z nás má svůj vlastní: Hospodin nás stvořil, abychom kráčeli v lásce, abychom nad tím žasli. Náš život má jistě i své negativní stránky, ale také je třeba žasnout nad Boží dobrotou, s níž s námi kráčí, i když jsme tak nezkušení.

Kéž nám Maria, Královna rodin, pomůže žasnout: prosme dnes o milost úžasu. Kéž nám Panna Maria pomůže, abychom každý den žasli nad dobrem a uměli kráse úžasu učit druhé.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2023-12/angelus-31-12-23.html> .

Bolest a nedorozumění jsou v každé rodině

autor (OVA), převzato z <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne>

„Ježíši, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. (Lk 2,48-51)

Každý z nás asi někdy vysloví: „Jak to mohl ten člověk říct, udělat? Proč?“ Bolest a nedorozumění provází s největší pravděpodobností vztahy v každé rodině. Ať už jde o naše dospívající či dospělé děti, partnery, či jiné příbuzné. Nevyhnuly se ani Marii a Josefovi. Ani oni nežili život bez stresů a problémů. Zažili pronásledování, útěk, předsudky i od nejbližších, a nakonec jejich syna označili za zločince a odsoudili k smrti.

Mohli reagovat zlostí, výčitkami, zoufalstvím. Maria však „všechno uchovávala ve svém srdci“. Důvěřovala, že navzdory vnějšímu zdání Bůh naplní svá zaslíbení. I my můžeme bolest a zklamání z dětí, partnerů, které zakoušíme a nechápeme a které jsou nad naše síly, svěřovat Bohu jako Maria. A i když nerozumíme smyslu našich těžkostí ani tomu, proč je Bůh nedejme, můžeme jako ona důvěřovat, že naše životy jsou přesto v Boží režii.

„Uchovávat“ znamená také být připraven naslouchat tomu, k čemu nás Bůh volá. K jakému konkrétnímu kroku, konkrétnímu projevu lásky, kroku víry mě volá v tomto vztahu? Možná chceme někdy zvolit rychlejší a lepší řešení, než nám předkládá Bůh – např. dát druhému pocítit svou převahu, sdělit mu, že je mimo, nebo ho ignorovat. V první chvíli možná zažijeme úlevný pocit, ale...?

Pozvěme Boha do středu naší rodiny. Do konkrétních vztahů a problémů, které nás přesahují. On chce a může promlouvat a jeho slovo ožívuje.

Zdroje: <https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/bolest-a-nedorozumeni-jsou-v-kazde-rodine> ;
DUCCIO DI BUONINSEGNA. *Dvanáctiletý Ježíš v chrámu mezi učiteli (1308–1311)*. Volné dílo.
Dostupné z: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/59/Duccio_di_Buoninsegna_-_Disputation_with_the_Doctors_-_WGA06768.jpg.

Vánoce – už po kolikáté ...

Úryvky z knihy Zdeňka Matějčka: „Co, kdy a jak ve výchově dětí“

DÁREK JE PŘEDEVŠÍM OSOBNÍ POSELSTVÍ

Dárek není jen ona věc, která se dává a která má hodnotu vyjádřitelnou v penězích. Dárek je především osobní poselství, které říká „mám tě rád“. A něco takového se vlastně ani penězi vyjádřit nedá. V daru – pokud je myšlen upřímně a vskutku jako dárek – dáváme totiž sami sebe. A to je velká, slavná věc, kterou bychom měli o Vánocích zažít.

DÁREK NAD DÁRKY

Je před námi příležitost dát dětem dárek nad dárky. Totiž jistotu, že máme rádi nejen je, ale že se máme navzájem rádi i my dospělí kolem dokola. A není vůbec od věci, když třeba při štědrovečerní večeři vyhradíme chvíli, kdy všichni společně vzpomínáme na ty, kdo nějak patří do okruhu naší lásky, přízně, sympatií, a když děti v tomto vzpomínání mají své významné slovo. Takovýto dárek citové jistoty v rodinném společenství se nikdy neztratí, nezkaží, nezestárne, nezapomene.

NESTYDĚT SE ZA PROJEV LÁSKY

Říká se také, že o Vánocích se otvírají lidská srdce. Ano, je tomu tak – co to však znamená? Je to doba, kdy si dospělí vzájemně projevují více lásky, kdy ji více dávají najevo a nestydí se za ni. Je to také velká příležitost k odpuštění a k usmíření všude tam, kde došlo k nedorozumění a k hořkostem. Víme, že není prospěšné, když nad naším hněvem „zapadá slunce“. To platí sice obecně a každodenně, ale o Vánocích to má svůj zvláštní význam.

DOPORUČENÍ PRO RODIČE

Děti toho velice mnoho dostanou. Naskýtá se tedy nebývalá příležitost, aby také mohly více dávat. Aby samy mohly zakoušet radost a uspokojení z toho, že mohou někoho obdarovat a působit radost. Je tu jedinečná příležitost učit děti, jak překonávat své osobní sobectví. Prostě udělat něco dobrého někomu druhému z vděčnosti za to, co jsme sami z lásky a bez zásluhy přijali. Je to příležitost učit děti překonávat nejen sobectví osobní, ale i sobectví rodinné, skupinové, národní – jakékoliv.

NA CO O VÁNOCÍCH NEZAPOMENOUT?

Ani při všech těch vánočních starostech a radostech, při světle vánočních svíček a dětských očích, bychom neměli na něco zapomínat: o Vánocích slaví křesťané po celém světě narození Ježíše Krista. Tehdy před dvěma tisíci léty vstoupilo do lidských dějin něco zcela zvláštního, vzácného, jedinečného – jako výzva celému lidstvu. I naše letošní Vánoce by měly být něčím vzácným, zvláštním, byť se v našem životě opakují už kdoví po kolikáté.

Text převzat z <https://www.vira.cz/texty/knihovna/kapitoly/vanoce-uz-po-kolikate> .

Úryvky z textů církevních otců /12

Papež svatý Řehoř I. Veliký (* ~540 – † 604)

HOMILIE OSMÁ

(...) Proč je prováděno sčítání lidstva ve chvíli, kdy se má narodit Pán, ne-li proto, aby se jasně ukázalo, že přicházel v těle ten, jenž sečte své vyvolené ve věčnosti? Naproti tomu je řečeno o zavržených skrze proroka: *Nechť jsou vymazáni z knihy živých; a se spravedlivými, nechť nejsou zapísáni.* (Ž. 68; 29.) Správně se také rodí v Betlémě; „Bethlehem“ se zajisté vykládá jakožto „dům chleba“. A on sám praví: *Já jsem chléb živý, jenž z nebe sestoupil.* (Jan 6; 51.) Místo, kde se Pán narodil, bylo tedy již dříve nazváno domem chleba, protože se tam zajisté měl zjevit skrze hmotu těla ten, jenž by myslí vyvolených občerstvil vnitřním nasycením.

A rodí se nikoli v domě rodičů, nýbrž na cestě, aby zajisté ukázal, že skrze své lidství, jež vzal na sebe, se rodí jakoby v cizím. „Cizí“ ovšem myslím nikoli co do moci, nýbrž co do přirozenosti. Neboť o jeho moci je psáno: *Přišel do vlastního.* (Jan 1; 11.) Ve své vlastní přirozenosti se zajisté zrodil před časem, v naší přišel v čase. Ten tedy, jenž zůstává věčný, zjevil se jako časný, je cizí tam, kam sestoupil. A protože je skrze proroka řečeno: *Všeliké tělo tráva jest* (Is. 40; 6), stav se člověkem, proměnil naši trávu v obilí ten, jenž sám o sobě praví: *Nezemře-li zrna obilné, jež padlo do země, zůstává samotno.* (Jan 12; 24.) Odtud je také po narození uložen do jeslí, aby všechny věřící, to jest svatá zvířata, nasýtil obilím svého těla, aby se nemuseli postit od pastvy věčného poznání. (...)

Zdroje: SVATÝ ŘEHOŘ VELIKÝ. *Čtyřicet homilií na evangelia*. Překlad Timotheus Vodička. V Olomouci: Edice Krystal, 1946. s. 111.; BRITSKÁ KNIHOVNA, CC0. *Svatý Řehoř I. Veliký s Duchem Svatým*. Volné dílo. Dostupné z: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/5e/Gregory_the_Great_with_the_Holy_Spirit.jpg .